

[Aksel Larsen.]

kæde skal tjene til at advare, hvis flyvere eller raketter østfra er på vej mod Amerikas Forenede Stater. Men jeg tror ikke, at Sovjetunionen har i sinde at angribe Danmark, og jeg har i min tale forleden tilstrækkelig udførligt sagt, hvorfor jeg ikke tror det. Men jeg er jo nødt til, når jeg diskuterer med tilhængere af Atlantpagten og tilhængere af et militært beredskab i Danmark, at gå ind på den tankegang, som disse tilhængere synes at have. Hvis det var rigtigt, at Sovjetunionen havde angrebshensigter, hvis det var rigtigt, at Sovjetunionen spekulerede på sådan ganske pludseligt at sende sine jetdrevne atombombebærende flyvemaskiner eller fjernstyrede raketter imod Amerika og Amerika skal værge sig eller forsøge at værge sig mod dem ved at blive varslet i god tid gennem en radarkæde bl. a. i Danmark, følger vel deraf logisk, at så måtte den supponerede, den tænkte, den potentielle angriber først interessere sig for at ødelægge denne radarkæde, og det kom til at gå ud over de lande, hvori denne radarkæde befandt sig, altså bl. a. Danmark. Man kan ikke være medlem af en militæralliance og så sige: vi vil kun forsvarsmæssigt være medlem. Man kommer til at tage alle følgerne af at være medlem af en militæralliance.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at jeg sikkert også ville være villig til at slutte en ikke-angrebspagt med Sovjetunionen. Jeg synes ærlig talt, at det ærede medlem skulle være en lille smule forsigtig. Det var det ærede medlem, der som så mange andre i dette ting hævdede, at vi burde afslutte en ikke-angrebspagt med Hitler-Tyskland, og at den gav os absolutte garantier for, at vi aldrig nogen sinde ville blive angrebet af Hitler-Tyskland. Det var det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, der var med til at komme med den argumentation. Det var med den begrundelse, det ærede medlem stemte for, at Danmark skulle afslutte denne ikke-angrebspagt. Jeg talte imod, jeg sagde: den giver os ingen garantier, den er skadelig i en situation, hvor det drejer sig om at forsøge at skabe kollektiv sikkerhed mod en magt, der gang på gang har bekendtgjort sine angrebshensigter, og jeg gjorde udtrykkelig opmærksom på, at en ikke-an-

grebspagt set fra et dansk synspunkt i hvert fald var aldeles meningsløs, fordi med det styrkeforhold, der var mellem Danmark og Tyskland, var det ganske givet ligegyldigt, hvad der stod på en lap papir, det var den stærkeste magt, der afgjorde, om denne lap papir var noget værd.

Men det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har ulykkeligtvis for ham selv glemt alt det dér og drejer det nu derhen, at jeg sikkert vil have afsluttet en ikke-angrebspagt med Sovjetunionen. Jeg kan ikke indse, hvorfor jeg skulle ville det. Jeg tror ikke, den ville være til nogen nytte. Jeg kan ikke tænke mig, at der vil komme noget forslag derom. Jeg ved ikke, hvad nytte en tosidet ikke-angrebspagt mellem en lille stat som Danmark og en stormagt som Sovjetunionen i grunden skulle gøre. Hvis man endelig vil tale om en ikke-angrebspagt i forbindelse med den aktuelle situation, kunne man tale om en ikke-angrebspagt foreløbig mellem Atlantpagten og Warszawapagten, men ikke mellem Danmark og Sovjetunionen.

Men man må vel tilgive det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at han kommer med sådanne fantasier, når han ikke er i stand til — jeg erkender, at han havde begrænset taletid — at komme med noget, der blot kan sandsynliggøre, at det kan beskytte Danmark i krigstilfælde, at vi er medlem af Atlantpagten, og at vi har et militært forsvarsvæsen, enten det så er af en størrelse som den af regeringen foreslåede eller adskilligt større, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn åbenbart vil have.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft spørger med tilsyneladende forbavelse, hvorfor jeg egentlig har udmeldt mig af det kommunistiske parti. Rent formelt har jeg nu ikke udmeldt mig, det burde det ærede medlem vide, men i hvert fald har jeg skilt mig ud fra det kommunistiske parti. Jeg kan ikke holde noget længere foredrag om hele dette forhold her, men jeg skal i forbindelse med den foreliggende sag gøre det ærede medlem opmærksom på — hvad han burde vide — at netop i spørgsmålet om et militært forsvar af Danmark har jeg i lang tid været af den opfattelse, som jeg redegjorde for her i fredags, medens den kommunistiske folketingsgruppe har den mening, at vi bør have et militært forsvar i Danmark, det bør blot ikke være